

Panium – luku yksitoista yksitoista

Yksitoista, yksitoista: Danielin ja Ilmestyskirjan profeetallinen todistus

Jeff Pippenger

2025-08-09

Minulle on ollut pitkä prosessi päästä tähän kohtaan Paniumin tutkimuksessa, ja otsikon ”Yksitoista, yksitoista” tarkoituksena on korostaa, että Juudan sukukunnan Leijona sovitti sekä Danielin kirjan että Ilmestyskirjan esittämään Jumalan kansan sinetöimisen historian sisäiset ja ulkoiset linjat yhdettätoista lukua ja yhdettätoista jaetta koskevassa yhteydessä. Juuri ennen kuin koetusaika päättyy annetaan käsky avata Ilmestyskirjassa oleva ennustus, joka oli sinetöity siihen aikaan asti, jolloin ne sisäiset ja ulkoiset profeetalliset tarinat, joita Danielin kirjassa ja Ilmestyskirjassa esiintyvät kaksi yksitoista—yksitoista -linjaa edustavat, tulivat nykyiseksi totuudeksi.

Ja hän sanoi minulle: Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Joka on väärämielinen, tehkoon yhä vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon yhä; ja joka on vanhurskas, harjoittakoon yhä vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä. Ilmestys 22:10, 11.

”Aika on lähellä” juuri ennen armonaikakauden päättymistä, ja ”aika on lähellä” silloin, kun ”Jeesuksen Kristuksen ilmestys” avataan sineteistään.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva; ja hän lähetti enkelinsä ja antoi sen tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka todisti Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen sekä kaiken sen, minkä hän näki. Autuas se, joka lukee, ja ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu; sillä aika on lähellä. Ilmestys 1:1–3.

Kun Juudan heimon Leijona avaa sinetit ”Jeesuksen Kristuksen ilmestyksestä”, niin kuin Hän on tehnyt keskiyön huudon sanoman saapumisesta lähtien heinäkuussa 2023, tähän sinettien avaamiseen sisältyy ilmoitus, että Hän on ”Palmoni”, Ihmeellinen Laskija eli Salaisuuksien Laskija. Tämän totuuden hyväksymättä jättäminen merkitsee epäonnistumista koetuksessa, joka sinetöi sataneljäkymmentäneljätoista.

Minä tosin kastan teidät vedellä parannukseen; mutta se, joka tulee minun jälkeeni, on minua väkevämpi, jonka kenkiä en ole arvollinen kantamaan: hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänen viskimensä on hänen kädessään, ja hän puhdistaa tarkoin puimatanterensa sekä kokoaa nisunsa aittaan; mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella. Matteus 3:11, 12.

”Kuinka pian tämä puhdistusprosessi alkaa, sitä en voi sanoa, mutta sitä ei lykätä kauan. Hän, jonka viskin on hänen kädessään, puhdistaa temppelinä sen moraalisesta saastutuksesta. Hän puhdistaa puimatanterensa perin pohjin.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Profetian linjaukset, jotka osoittavat sinetöimisen ajan olevan profeetallinen koettelemisprosessi, ovat enemmän kuin runsaat. On selvää, että koettelemisprosessi perustuu tutkijan kyvykkyyteen ja kykyyn soveltaa oikeaa tai väärää menetelmää Jumalan profeetallisen sanan tutkimisessa. Tämä totuus esitetään myös innoitetussa ilmoituksessa ylen runsaasti.

Ja näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tiedon ja taidon kaikessa kirjallisuudessa ja viisaudessa; ja Daniel ymmärsi kaikki näyt ja unet. Mutta niiden päivien päättyessä, joiden jälkeen kuningas oli käskennyt tuoda heidät eteensä, ylimmäinen hoviherrain päällikkö toi heidät Nebukadnessarin eteen. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heidän kaikkien joukosta löytynyt ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista; sentähden he palvelivat kuninkaan edessä. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joista kuningas heiltä kysyi, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki tietäjät ja astrologit, jotka olivat koko hänen valtakunnassaan. Daniel 1:17–20.

Profeetallisen tulkinnan ensisijainen sääntö on, että totuus vahvistetaan kahden todistuksella, ja ne, jotka eivät luota tähän periaatteeseen, saattavat itsensä alttiiksi epäonnistumiselle. Osa koettelemisen prosessia sinetöimisen aikana sisältää sen yhteyden tunnistamisen, joka vallitsee Danielin ja Johanneksen luvussa yksitoista ja jakeessa yksitoista esittämien sisäisten ja ulkoisten historian välillä.

”Ilmestyskirja on sinetöity kirja, mutta se on myös avattu kirja. Se tallentaa ihmeellisiä tapahtumia, joiden tulee toteutua tämän maan historian viimeisinä päivinä. Tämän kirjan opetukset ovat selviä, eivät mystisiä ja käsittämättömiä. Siinä käsitellään samaa profetian linjaa kuin Danielissa. Jumala on toistanut joitakin profetioita osoittaen siten, että niille on annettava merkitystä. Herra ei toista asioita, joilla ei ole suurta merkitystä.” Manuscript Releases, osa 9, 8.

Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat edustavat kahta todistajaa, ja sataneljäkymmentäneljätoista esitetään kahtena todistajana Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa. Luvun jakeessa yksitoista nämä kaksi todistajaa, joita Elia ja Mooses edustavat, herätetään henkiin, kuten sekä Johannes kiehuvaassa öljyssä että Daniel leijonain luolassa esikuvallisesti osoittavat.

Sataneljäkymmentäneljätoista esitetään Danielin ja Johanneksen sekä myös Elia ja Mooseksen kautta. Menestyäkseen siinä koetusprosessissa, joka tuottaa sataneljäkymmentäneljätoista, oppilaan on ymmärrettävä, että totuus vahvistetaan kahden todistajan varaan, että Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat edustavat kahta todistajaa ja että sataneljäkymmentäneljätoista on esikuvallisesti kuvattu Elia ja Mooseksena sekä myös Danielina ja Johannesena.

Nämä totuudet ovat vain lyhyt otos profeetallisista totuuksista, jotka liittyvät siihen sisäiseen ja ulkoiseen historiaan, jota ”yksitoista, yksitoista” edustaa sekä Danielin kirjassa että Ilmestyskirjassa. Palmonina Kristus johdatti näiden kahden tekstikohdan yhdenmukaistamisessa sekä siinä, että yksitoista plus yksitoista on kaksikymmentäkaksi, mikä puolestaan on kymmenes eli kymmenesosa kahdestasadastakahdestakymmenestä, joka on jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisen vertauskuva. Palmoni vahvisti useamman kuin kahden todistajan nojalla, että ”kaksisataakaksikymmentä” edustaa jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä, mikä puolestaan kuvaa Kristuksen inkarnaatiota silloin, kun Hän otti päälleen langenneen lihan. Näin tehdessään

Hän asetti ihmiskunnalle esikuvan siitä, että jos he ovat halukkaita täyttämään evankeliumin vaatimukset, Kristus on halukas yhdistämään jumaluutensa meidän ihmisyyteemme. Jumaluus ja ihmisyyys ovat sen tähden kaksi todistajaa.

”Jeesuksen Kristuksen ilmestys”, joka avautui juuri ennen koetusajan päättymistä, sisältää sen, että Jeesus on Jumalan ”Sana”.

Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, eikä ilman häntä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsittänyt. Joh. 1:1–5.

Raamattu on Jumalan ”Sana”, joka, aivan kuten Kristus edustaa jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä. Raamattu edustaa Vanhan ja Uuden testamentin kahta todistajaa, jotka ovat myös Mooses ja Elia Ilmestyskirjan luvussa yksitoista.

Kahta todistajaa koskien profeetta julistaa edelleen: ”Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Jumalan edessä.” ”Sinun sanasi”, sanoi psalmista, ”on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.” Ilmestys 11:4; Psalmi 119:105. Nämä kaksi todistajaa edustavat Vanhan ja Uuden testamentin Kirjoituksia.” Suuri taistelu, 267.

Kaksi todistajaa ovat ne kaksi öljypuuta, ne kaksi lampunjalkaa sekä Vanha ja Uusi testamentti, joita kappaleessa edustaa ilmaus ”Sinun sanasi”. ”Jeesuksen Kristuksen ilmestys”, jonka Juudan sukukunnan Leijona avaa juuri ennen armonaikaa, on ”tiedon lopullinen lisääntyminen”, joka koettelee niitä, jotka ovat ehdokkaina kuulumaan siihen sataaneljäänkymmeneenneljän tuhanteen. ”Tiedon lopullinen lisääntyminen” on myös keskiyön huudon sanoma vertauksessa kymmenestä neitsyestä.

”Niin minä vastasin ja sanoin hänelle: Mitkä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla puolella ja sen vasemmalla puolella? Ja minä vastasin jälleen ja sanoin hänelle: Mitkä ovat nämä kaksi öljypuun oksaa, jotka kahden kultaisen putken kautta vuodattaa kultaisen öljyn itsestään? Ja hän vastasi minulle ja sanoi: Etkö tiedä, mitä nämä ovat? Ja minä sanoin: En, herrani. Niin hän sanoi: Nämä ovat ne kaksi voideltua, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä. Sakarja 4:11–14. Nämä tyhjentävät itsensä kultaisiin maljoihin, jotka edustavat Jumalan elävien sanansaattajien sydämiä, niiden, jotka kantavat Herran sanaa kansalle varoituksin ja kehotuksin. Itse sanan täytyy olla siten esitettyä se kultainen öljy, joka vuodatetaan niistä kahdesta öljypuusta, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä. Tämä on Pyhän Hengen kaste tulella. Tämä avaa epäuskoisten sielun vakuuttumaan. Sielun tarpeisiin voidaan vastata ainoastaan Jumalan Pyhän Hengen vaikutuksesta. Ihminen ei itsestään voi tehdä mitään tyydyttääkseen sydämen kaipauksia ja täyttääkseen sen pyrkimykset.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1180.

Jumalan Sana on sekä Raamattu että Kristus, ja Raamattu ja Kristus edustavat kahta todistajaa, samoin kuin sataneljääkymmeneenjäätuhatta. Nämä kaksi todistajaa puolestaan edustavat jumaluuden ja ihmisyyden yhdistelmää. Ne edustavat myös sisäistä ja ulkoista profeetallista historiaa. Todistajina ne esittivät todisteen siitä, että jumaluus ihmisyyteen yhdistyneenä ei tee

syntiä. Ne edustavat myös jumaluuden ja ihmisyyden välistä yhteyttä. Olipa kyse tikapuista, johtokanavasta, putkista, enkeleistä tai mistä tahansa muista Jumalan ja ihmisen välisen yhteyksin vertauskuvista, ihmiselle välittyvä sanoma on aina elämä tai kuolema.

”Voidellut, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä, ovat siinä asemassa, joka kerran annettiin Saatanalle suojaavana kerubina. Hänen valtaistuintaan ympäröivien pyhien olentojen kautta Herra ylläpitää jatkuvaa yhteyttä maan asukkaasiin. Kultainen öljy kuvaa sitä armoa, jolla Jumala pitää uskovien lamput varustettuina, etteivät ne lepata ja sammua. Ellei tätä pyhää öljyä vuodatettaisi taivaasta Jumalan Hengen sanomien välityksellä, pahan voimat saisivat ihmiset täysin valtaansa.

”Jumalaa häpäistään, kun emme ota vastaan niitä ilmoituksia, jotka hän meille lähettää. Näin me torjumme sen kultaisen öljyn, jonka hän vuodattaisi sieluihimme välitettäväksi niille, jotka ovat pimeydessä. Kun kuuluu kutsu: ’Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, ne, jotka eivät ole vastaanottaneet pyhää öljyä, jotka eivät ole vaalineet Kristuksen armoa sydämessään, huomaavat tyhmien neitsyiden tavoin, etteivät he ole valmiit kohtaamaan Herraansa. Heillä ei itsessään ole voimaa hankkia öljyä, ja heidän elämänsä ajautuu haaksirikkoon. Mutta jos pyydämme Jumalan Pyhää Henkeä, jos anomme niin kuin Mooses: ’Anna minun nähdä kirkkautesi’, Jumalan rakkaus vuodatetaan sydämiimme. Kultaisten putkien kautta kultainen öljy välitetään meille. ’Ei voimalla eikä väkevyydellä, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.’ Ottaessaan vastaan Vanhurskauden Auringon kirkkaat säteet Jumalan lapset loistavat valoina maailmassa.” Review and Herald, 20. heinäkuuta 1897.

Pyhän Hengen vuodatus tapahtuu niiden sisäisten ja ulkoisten historianvaiheiden aikana, joita Daniel 11:11 merkitsee. Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeissa yksitoista ja kaksitoista on edustettuina ”ainakin” neljä profeetallista henkilöä, jotka on tunnistettava. Myös jakeissa kolmetoista–viisitoista on neljä tunnistettavaa henkilöä, ja jakeissa kuusitoista niin ikään neljä. Me elämme nyt juuri tuossa historiassa, joten meidän, profetian tutkijoiden, tulee ottaa selvälle, keitä jakeiden yksitoista–kuusitoista vertauskuvalliset henkilöt ovat, sillä he edustavat profetian linjaa, joka kattaa saman luvun neljänneksen jakeen kätkeyn historian.

Vaikuttaa myös merkitykselliseltä tunnistaa ne henkilöahmot, joita edustetaan neljänneksen jakeen historiassa, joka on ollut avautumassa sinettiensä alta vuodesta 1989 lähtien.

Ja hän sanoi: Mene tietäsi, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan ja valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat harjoittavat jumalattomuutta, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:9, 10.

Neljäskymmenes jae alkaa lopun ajasta vuonna 1798, jolloin Ranskan Napoleon vei paavin vankeuteen. Napoleonin oikeutus perustui vuonna 1797 rikottuun Tolentinon sopimukseen. Napoleonin ja paavin välinen taistelu oli aiemmin esikuvallisesti kuvattu siinä historiassa, joka täytti Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeet kuusi ja seitsemän. Rikottu avioliittosopimus ja pohjoisen kuninkaan tappio etelän kuninkaalle jakeiden kuusi ja seitsemän täyttymyksenä toistuivat vuoden 1798 historiassa, ja näin ne edustavat Jumalan sanan ennustusta jakeissa kuusi ja

seitsemän sekä näiden jakeiden täyttymystä Ptolemaios Filadelfoksen, toisen Egyptin kuninkaan, ja Antiokhos Theoksen, Syyrian kolmannen kuninkaan, välisen sodankäynnin alussa. Ptolemaios edusti etelän kuningasta ja Antiokhos edusti pohjoisen kuningasta.

Jakeiden ennustus, yhdistettynä tuon ennustuksen täyttymykseen Ptolemaioksen ja Antiokhoksen historiassa — mikä puolestaan esikuvasi — sekä Napoleonin ja paavin historia vuonna 1798 muodostavat kolme linjaa, jotka esikuvallisesti kuvaavat Putinin ja Zelenskyin historiaa jakeissa yksitoista ja kaksitoista. Näin ollen sen ymmärtäminen, että lopun aika vuonna 1798 edustaa Napoleonin ja paavin historiaa, on puutteellista, jos se päättyy siihen. Meidän on ymmärrettävä, mitä jakeet kuusi ja seitsemän ennustavat Napoleonista ja paavista, ja myös mitä Ptolemaioksen ja Antiokhoksen historia opettaa samasta ajanjaksosta. Kun ymmärrämme nuo totuuden linjat, voimme sitten ymmärtää, että nuo aiemmat historialliset täyttymykset osoittavat neljänneksen jakeen alkuhistorian, ja siten ne osoittavat myös neljänneksen jakeen päätöksen, kun Putin, jota Napoleon ja Ptolemaios ovat esikuvanneet — Putin, josta on ennustettu jakeissa kuusi ja seitsemän — täyttää jakeet yksitoista ja kaksitoista.

Tärkeä havainto lohikäärmeen ja pedon välisestä profeetallisesta suhteesta, sellaisina kuin Johannes ne tunnistaishi, tai sellaisina kuin Daniel esittäishi ne ilmauksella ”jokapäiväinen uhri ja hävityksen kauhistus”, on se, että ne ovat profeetallisesti hyvin samankaltaishi. Johannes ilmaisee asian näin.

Ja he kumarsivat lohikäärmettä, joka antoi pedolle vallan; ja he kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen? kuka voi sotia sitä vastaan? Ilmestys 13:4.

Palvoa lohikäärmettä merkitsee pedon palvomista, sillä molemmat edustavat pakanuuden uskontoa. Johanneksen tavoin Daniel käyttää Danielin kirjan kahdeksannen luvun jakeiden yhdeksän–kaksitoista ”pienstä sarvea” edustamaan sekä pakanallista että paavillista Roomaa, vaikka hän selvästi erottaa nämä kaksi toisistaan yksilöimällä pakanallisen Rooman pienen sarven maskuliinisessa merkityksessä ja paavillisen Rooman pienen sarven feminiinisessä merkityksessä. Seitsemännessä luvussa Daniel osoittaa pakanallisen Rooman olevan sitä edeltäneistä valtakunnista ”poikkeava”, ja lisäksi Daniel osoittaa, että myös paavillinen Rooma oli ”poikkeava”. Rooma, olipa se pakanallinen tai paavillinen, on poikkeava. Rooman miehinen symboli, joka edustaa pakanallista Roomaa, vahvistetaan Ahabin ja Herodeksen kautta. Kumpikin oli naimisissa paaviuden symbolien kanssa. Nainen on kirkollisvaltaa ja mies on valtiovaltaa, joten profeetallisella tasolla, kun Jumalan Sana puhuu miehen ja naisen tulemisesta yhdeksi, se vahvistaa sen todellisuuden, että pakanallinen Rooma ja paavillinen Rooma ovat profeetallisessa merkityksessä hyvin samanlaiset, sillä he ovat yksi liha.

Ranskan suhde paavinvaltaan vuonna 1798 on esikuva Yhdysvaltain suhteesta paavinvaltaan, kun kymmenen kuningasta polttaa Rooman tulella ja syö sen lihan.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit pedossa, vihaavat porttoa ja tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella. Ilmestys 17:16.

Ranskan suhde paavinvaltaan silloin, kun se vuonna 538 saattoi paavinvallan valtaan, esikuvallistaa Yhdysvaltojen toimintaa paavinvallan kuolettavan haavan parantamisessa pian tulevan sunnuntailain yhteydessä.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen edessä ja saattaa maan ja siinä asuvat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että se saa tulen lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähden, ja eksyttää maan päällä asuvat niillä ihmeillä, joita sillä oli valta tehdä pedon nähden; sanoen maan päällä asuville, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi eloon. Ilmestys 13:11–14.

Vuonna 1798, jakeen neljäkymmentä täyttymyksenä tapahtunut ”lopun aika” osoittaa, että hengellinen pohjoisen kuningas poistetaan hengellisen etelän kuninkaan toimesta. Tuo profeetallinen historia on paavillisen vallan tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden mittaisen hallinnon päättymisen historiaa, ja sen vuoksi tuon profeetallisen historian alun profeetalliset tunnuspiirteet ilmenevät myös sen lopussa. Vuonna 538 Raamatun profetian neljäs valtakunta väistyi viidennen valtakunnan tieltä, ja vuonna 1798 Raamatun profetian viides valtakunta väistyi kuudennen valtakunnan tieltä.

538 on myös eräs keskimäinen tienviitta Leviticus 26:n ”seitsemän ajan” kirouksessa, joka kohdistui Israelin pohjoiseen valtakuntaan ja alkoi vuonna 723 eKr., kun Assyria vei Efraimin vankeuteen. Vuodella 1798 on sen vuoksi hallussaan paitsi vuoden 538 profeetalliset ominaisuudet, myös vuoden 723 eKr. ominaisuudet. Vuonna 723 eKr. Assyria kukisti Israelin kymmenen heimoa, ja tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta myöhemmin, vuonna 538, paavillinen Rooma kukisti pakanallisen Rooman, ja Ranska puolestaan kukisti sen vuonna 1798 ”seitsemän ajan” päättyessä.

Vuonna 1798 Ranska, etelän kuningas, syöksi paaviuden valtaistuimelta. Vuonna 538 Ranska, pakanallisen Rooman hajoamisen kymmeneen kuningaskuntaan ensisijainen vertauskuva, asetti paaviuden valtaistuimelle. Sunnuntailain aikana Yhdysvallat toistaa Ranskan roolin vuonna 538, ja kun ne kymmenen kuningasta polttavat paaviuden tulella ja syövät hänen lihansa, Yhdysvallat toistaa Ranskan roolin vuonna 1798.

Israelin pohjoista ja eteläistä valtakuntaa vastaan annettu ”seitsemän ajan” tuomio toteutettiin valtakuntien kautta, jotka tulivat pohjoisesta.

Israel on hajotettu lammas; leijonat ovat karkottaneet hänet pois: ensin Assyrian kuningas on hänet niellyt; ja viimeksi tämä Babylonin kuningas Nebukadressar on murskannut hänen luunsa. Jeremia 50:17.

Assyria tuli pohjoisesta ja valloitti kymmenen heimoa vuonna 723 eKr., ja Babylon vei Juudan vankeuteen vuonna 677 eKr. Vaikka Israel oli Juudaan nähden pohjoinen valtakunta, silti viholliset pohjoisesta valloittivat molemmat valtakunnat, tehden sekä Israelista että Juudasta eteläisiä valtakuntia suhteessa siihen viholliseen, joka vei ne vankeuteen. Vuosi 723 eKr. kuvaa pohjoisen kuninkaan suorittamaa eteläisen kymmenkertaisen valtakunnan valloitusta. Vuosi 538 kuvaa

siirtymää pakanuudesta paavillisuuteen sekä myös pohjoisen valtakunnan suorittamaa kymmenkertaisen valtakunnan valloitusta. Vuosi 1798 kuvaa pohjoisen kuninkaan joutumista eteläisen kuninkaan kukistamaksi; tämä eteläinen kuningas edustaa kymmenkertaista valtakuntaa.

Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kaupungin kymmenes osa sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja muut joutuivat pelon valtaan ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Ilmestys 11:13.

Vuoteen 538 liittyvä siirtymäkausi, jolloin Rooma muuttui pakanallisesta paavilliseksi, on myös Danielin kahdeksannessa luvussa tapahtuva muutos maskuliinisesta feminiiniseen, mikä symbolisesti merkitsee siirtymää valtiotaidosta kirkkovaltaan. ”Seitsemän ajan” profetiassa on ”totuuden” tunnusmerkki, sillä ensimmäinen kirjain (723 eKr.) havainnollistaa heprealaisen aakkoston kahdettakymmenettä toista ja viimeistä kirjainta (1798), kun taas kolmastoista ja keskimäinen kirjain edustaa kapinaa (538). Daniel osoittaa, että se ”rikkomus”, jota symboloi ilmaus ”hävityksen rikkomus”, oli kirkon ja valtion liitto, jossa kirkko hallitsi tätä suhdetta. Tuo ”rikkomus” edustaa vuotta 538, joka on keskikohta ja vertauskuvallisesti kolmastoista kirjain niiden kolmen ensisijaisen tienviitan joukossa, jotka sijoittuvat Israelin kymmentä pohjoista heimoa vastaan kohdistuneiden seitsemän ajan jaksoon.

Vuonna 1798 Danielin kirjan yhdennessatoista luvun neljännessäkymmenennessä jakeessa esitettynä ”lopun aikana” ateistinen Ranska, etelän kuningas, antoi kuolinhaavan paaviudelle, pohjoisen kuninkaalle. Vuonna 1989 paavius iski takaisin ateistista etelän kuningasta vastaan, josta oli silloin tullut Neuvostoliitto. Vastatoimiin sisältyi Yhdysvaltojen ja Vatikaanin välinen salainen liitto. Neuvostoliiton pois pyyhkäiseminen vuonna 1989 päättää neljännessäkymmenen jakeen kirjoitetun profeettallisen sanoman, ja seuraava jae, neljäskymmenesensimmäinen jae, edustaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa. Näin ollen olemme Neuvostoliiton romahduksesta vuonna 1989 aina seuraavan jakeen sunnuntailakiin saakka eläneet neljännessäkymmenen jakeen kätkeytyssä historiassa.

Neljäskymmenes jae alkaa tunnistamalla etelän ja pohjoisen kuninkaan vuonna 1798, ja sitten vuonna 1989 etelän ja pohjoisen kuninkaan sekä kolmannen vallan, jota vaunut, laivat ja ratsumiehet edustavat.

Ja lopun aikana etelän kuningas käy hänen kimppuunsa; mutta pohjoisen kuningas hyökkää häntä vastaan kuin pyörremyrsky, vaunuin, ratsumiehin ja monin laivoin; ja hän tunkeutuu maihin, tulvii niiden yli ja kulkee niiden poikki. Daniel 11:40.

Vuonna 1798, ”lopun aikana”, Napoleonin kirjaimellinen kenraali astui Vatikaaniin ja kirjaimellisesti otti paavin vangiksi ja sulki hänet vankeuteen. Vuonna 1989 tapahtui kostotoimi vuoden 1798 johdosta. Vuosien 1798 ja 1989 välisen historian aikana tapahtui profeettallisia siirtymiä, jotka on tärkeä panna merkille. Ateistinen Ranska, etelän kuningas vuoden 1798 ajanjaksolla, oli ensimmäinen hengellinen etelän kuningas, ja Putinin Venäjän on määrä olla viimeinen. Ranska tunnistetaan Ilmestyskirjan yhdennessatoista luvussa, jonka Sister White suoraan tunnistaa ateistiseksi Ranskaksi. Toinen niistä kahdesta vertauskuvasta, jotka tunnistavat Ranskan yhdennessatoista luvussa, on Egypti, jonka Sister White tunnistaa ateismin

vertauskuvaksi. Tässä luvussa pedossa, joka nousee syvyydestä, oli kyse ateismista, joka tuli historiaan tuona ajanjaksona.

Ateismi tulee historiaan Ranskan myötä vuoden 1798 ajanjaksolla, ja vuoteen 1989 mennessä ateismin hengelliseksi kuninkaaksi on tullut Neuvostoliitto. Neuvostoliiton pois pyyhkäiseminen vuonna 1989 paavi Johannes Paavali II:n ja Ronald Reaganin välisen salaisen liiton täyttymyksenä oli esikuvallisesti kuvattu Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeessa kymmenen, ja toinen todistus jakeesta kymmenen löytyy Jesajan kohdasta, jossa esitetään Israelin pohjoista ja eteläistä valtakuntaa vastaan annetut kaksi kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden kirousta luvuissa seitsemän–yksitoista.

Vuodesta 1989 tulee näin ollen viitekohta viimeisten päivien profeetallisten arvoitusten ratkaisemiselle. Tuolloin neljäskymmenes jae avattiin sineteistään. Nyt voidaan nähdä, että neljäskymmenes jae alkaa vuodesta 1798 ja päättyy neljänneksikymmenennenensimmäisen jakeen sunnuntailakiin.

Sunnuntailain aikana Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin ja päättää valtakautensa Raamatun profetian kuudentena valtakuntana. Se alkoi hallitusaikansa vuonna 1798, jolloin viides valtakunta sai kuolettavan haavan. Vuonna 1798 Yhdysvallat sääti muukalais- ja kiihotuslait, ennakoiden siten kuudennen valtakunnan loppua aivan sen alussa. Sen tähden neljäskymmenes jae on Yhdysvaltojen historiaa Raamatun profetian kuudentena valtakuntana.

1798 on heprealaisen aakkoston ensimmäinen kirjain, sunnuntailaki on heprealaisen aakkoston kahdeskymmenes toinen ja viimeinen kirjain, ja 1989 on keskellä oleva tienviitta, joka edustaa kapinaa, jota symboloivat luku kolmesta ja heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain. 1989 edustaa Reaganin salaisen liiton kapinaa Raamatun profetian antikristuksen kanssa. Vuosi 1989 tuo esiin ensimmäisen niistä kahdeksasta viimeisestä presidentistä, jotka hallitsevat perustuslakia vastaan kiihtyvän kapinan aikana. Vuonna 1989 alkoi seitsemännen päivän adventistien keskuudessa koettelemusprosessi, jonka tarkoituksena on tuottaa kaksi palvojien luokkaa. Uskolliset ovat harvat, uskottomat ovat monet. Vuosi 1989 edustaa jakeen neljäkymmentä keskimmäistä tienviittoa, ja se edustaa kapinaa, jota kolmastoista kirjain symboloi. Jakeessa neljäkymmentä on ”totuuden” allekirjoitus.

Jakeessa neljäkymmentä esiintyvät pohjoisen ja etelän kuninkaat, jotka ovat jakeen lopussa historiassa eri toimijoita. Siinä on myös Yhdysvallat, joka Johanneksen mukaan on väärä profeetta, joka toimii yhdessä lohikäärmeen ja pedon kanssa johdattaakseen maailman Harmagedoniin. Jakeen neljäskymmenen etelän kuningas on lohikäärme, pohjoisen kuningas on peto; vaunut, laivat ja ratsumiehet ovat väärä profeetta. Jakeen neljäskymmenen täyttymys vuonna 1989 muodostuu tärkeäksi profeetalliseksi tunnusmerkiksi jakeiden yksitoista–viisitoista ymmärtämiseksi. Ellet ole oikeassa vuoden 1989 suhteen, et voi loogisesti olla oikeassa siitä historiasta, jossa olemme tänään.

Vuodesta 1989 sunnuntailakiin saakka jakeissa kymmenestä viiteentoista esitetään kolme paavinvallan sijaissotaa. Nämä jakeet on käsitettävä yhtenä yhtenäisenä historiana, sillä sama ”Antiochus Magnus” esiintyy niissä kolmessa taistelussa, jotka esitetään jakeiden kymmenestä

viiteentoista historiallisessa täyttymyksessä.

Kaikki kolme taistelua muodostavat yhden profeetallisen linjan, sillä Antiochus Magnus oli mukana kussakin näistä kolmesta taistelusta. Jae kymmenen ja Jesaja 8:8 antavat kaksi todistajaa jakeen neljäkymmentä täyttymiselle vuonna 1989. Jae neljäkymmentä on viittauskohtana jakeessa kymmenen ja Jesaja 8:8:ssa. ”Vaunut, laivat ja ratsumiehet” edustavat Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua käsittelevän maan pedon kahta sarvea. Lopun aikana, kun Yhdysvallat ”puhuu kuin lohikäärme”, nuo kaksi sarvea eivät enää ole republikaanisuus ja protestanttisuus. Tuolloin niin sanotut protestantit liittyvät katolilaisuuteen, ja perustuslaillinen tasavalta muutetaan diktatuuriksi. Tuona ajanjaksona maan pedon kaksi sarvea ovat taloudellinen ja sotilaallinen voima. Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua käsittelevässä kuvauksessa Yhdysvallat pakottaa maailman ottamaan pedon merkin voidakseen ostaa ja myydä, sekä myös kuolemanuhalla. Nuo kaksi sarvea ovat Danielin ”laivat”, jotka edustavat taloudellista valtaa, ja hänen ”ratsumiehensä ja vaununsa”, jotka edustavat sotilaallista voimaa.

Vuosi 1989 vahvistaa, että sovellettaessa Raphian ja Paniumin taistelujen historiallista täyttymystä jakeisiin yhdestätoista viiteentoista on käytettävä samaa profeetallista menetelmää, jota käytettiin ymmärtämään vuotta 1989 ja Neuvostoliiton romahdusta, sillä Antiokhos Magnus oli edustettuna kaikissa kolmessa taistelussa, joista puhutaan jakeissa kymmenestä viiteentoista. Antiokhos edustaa vaunujen, laivojen ja ratsumiesten valtaa, joka vuonna 1989 oli Ronald Reagan, ensimmäinen kahdeksasta presidentistä, joista viimeinen oli myös kuudes ja on nyt se kahdeksas, joka on niistä seitsemästä.

Jesajan kahdenkymmenennenkolmannen luvun mukaan paavillinen valta (porto, joka harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa) olisi kätkeytyä Yhdysvaltojen hallituskauden aikana, jolloin Yhdysvallat on raamatullisen profetian kuudes valtakunta. Vuonna 1989 Yhdysvallat, jota Antiokhos Magnus oli esikuvallistanut, oli paavinvallan sijaisena sen sodankäynnissä ateismin petoa vastaan, joka oli tuottanut sille kuolettavan haavan vuonna 1798.

Jakeiden kymmenestä viiteentoista kolme taistelua kuvaavat sodankäyntiä pohjoisen kuninkaan ja etelän kuninkaan välillä; pohjoisen kuningas, joka Tyyron salattuna porttona käyttää sijaisvaltoja edetessään kohti valtansa palauttamista ja ateismin kuninkaan — etelän kuninkaan — kukistamista. Jakeiden kymmenestä viiteentoista kolmen taistelun historialliset täyttymykset opettavat meille, että ensimmäisessä ja viimeisessä taistelussa Antiokhos Magnus voitti, mutta keskimmäisen taistelun hän hävisi. Vuoden 1989 Ronald Reaganin vuosien profeetallisilla ominaispiirteillä yhdessä paavi Johannes Paavali II:n kanssa ja Neuvostoliiton romahduksella on vastineensa näistä kolmesta taistelusta viimeisessä, sillä nämä jakeet ovat sitä, mikä sinetöidään auki juuri ennen koeajan päättymistä. Niin kuin jae neljäkymmentä sinetöitiin auki vuonna 1798 ja sitten jälleen vuonna 1989, myös tämä jae sinetöitiin auki lopun aikana heinäkuusta 2023 alkaen.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan sinetistä juuri ennen kuin koetusaika päättyy, ja se sisältää ensisijaisen totuuden, että Jeesus on ensimmäinen ja viimeinen ja että Hän sellaisena aina havainnollistaa lopun alulla. Koetusaika päättyy adventismille sunnuntailaissa, ja juuri ennen koetusajan päättymistä Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan sinetistä. Sanoma, joka päättyy

sunnuntailain suljettuun oveen, on keskiyön huudon sanoma, joka johti Milleriittien historian lokakuun 22. päivän 1844 suljettuun oveen. Vuoden 1798 sinettien avaaminen jakeen neljäkymmenen alussa, mikä on myös Yhdysvaltojen alkua raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana, esikuvasi vuoden 1989 sinettien avaamista jakeen neljäkymmenen keskivaiheilla ja Yhdysvaltojen asteittaisen päättymisen alkua. Vuoden 1798 sinettien avaaminen, joka oli vuoden 1989 esikuva, edustaa kahta todistajaa keskiyön huudon sanoman sinettien avaamisesta vuonna 2023. Tämä linja, kolmella tienviitallaan 1798, 1989 ja 2023, yksilöi kymmenen neitsyen puhdistamisen sisäisen työn sekä raamatullisen profetian kuudennen valtakunnan ulkoisen linjan.

Jakeessa yksitoista esitetty taistelu, joka täyttyi Raphian taistelussa, kun Ptolemaios voitti Antiokhoksen, edustaa paavillisen sijaisvallan tappiota; tässä nykyisessä taistelussa tuo valta on Ukrainan natsit liittoutuneina niiden Länsi-Euroopan globalististen kansakuntien kanssa, jotka muodostavat EU:n ja Naton ja ovat täydellisessä askelmitassa Yhdistyneiden Kansakuntien poliittisten ja taloudellisten globalistien kanssa. Jos Antiokhos Magnus oli mukana kaikissa kolmessa taistelussa ja edustaa paavillista sijaisvaltaa etelän kuningasta vastaan, kuinka se voi olla Yhdysvallat vuonna 1989, sitten ukrainalaiset, sellaisina kuin Raphian taistelu heidät esikuvallistaa, ja sitten jälleen Yhdysvallat Paniumin taistelussa? Jae kymmenen on avain jakeisiin yhdestätoista viiteentoista, sillä sen täytyminen vuonna 1989 tarjoaa havainnollistuksen ensimmäisen näistä kolmesta sijaissodasta profeetallisista tunnusmerkeistä. Mikä on profeetallinen oikeutus Antiokhoksen tunnistamiselle paavilliseksi sijaisvallaksi, mutta ilman että Yhdysvaltoja sovelletaan kuhunkin näistä kolmesta taistelusta?

Ukrainan sodan historiassa, jota Raphian taistelu on esikuvallisesti kuvannut, Yhdysvallat käytti Ukrainan natseja sijaisvaltanaan juuri siinä historiassa, jossa ne muodostavat kuvan paaviudesta, siitä vallasta, joka aina ja yksinomaan käyttää sijaisvaltoja tekemään likaisen työnsä.

Kysymykseen sijaisvaltojen merkityksestä jakeissa kymmenestä viiteentoista vastaaminen edellyttää profeetallista tutkimusta Antiokhoksen ominaispiirteistä vertauskuvana. Diadokkisodat olivat vuosina 323–281 eKr. käytyjen konfliktien sarja diadokkien (kreikan sana ”seuraajat”) kesken; nämä olivat Aleksanteri Suuren kenraaleja ja seuraajia, jotka taistelivat hänen laajan valtakuntansa hallinnasta hänen kuolemansa jälkeen vuonna 323 eKr. Ensimmäinen Antiokhos oli Antiokhos I Soter, Seleukos I Nikatorin poika; Seleukos oli yksi Aleksanterin diadokeista (seuraajista) ja Seleukidien valtakunnan perustaja.

Nimi Antiokhos voidaan ymmärtää merkitsevän sellaista, joka asettuu jonkun sijalle tukeakseen. Antiokhos on Rooman vertauskuva, ja paavillinen Rooma on antikristus, jolla on samanlainen symboliikka kuin Antiokhoksella. Nimenä Antiokhos edusti Seleukidien valtakunnan perustajan poikaa, ja siinä mielessä Antiokhos seisoi isänsä sijalla, hän toimi tämän edustajana. Sisär White osoittaa sekä Saatanan että paavin antikristukseksi ja toteaa, että paavi on Saatanan edustaja maan päällä. Siitä tuli huomattava dynastinen nimi Seleukidien valtakunnassa osittain sen yhteyden vuoksi Antiokhos I Soteriin ja Antiokian kaupunkiin, joka oli nimetty joko Seleukos I:n isän tai pojan mukaan. Paavi on Saatanan sijainen, ja symbolisesti nimi Antiokhos edustaa isänsä sijaista, hänen, joka oli pohjoisen valtakunnan perustaja ja sijoitti sen pääkaupungin Babyloniin.

Aleksanteri Suuren kuoleman jälkeen vuonna 323 eKr. hänen valtakuntansa hajosi diadokkien (seuraajien) kesken. Babylonin jaossa (323 eKr.) Seleukos nimitettiin aluksi hetairiratsuväen komentajaksi (arvostettu sotilaallinen virka) Perdikkaan alaisuudessa, joka toimi Aleksanterin valtakunnan sijaishallitsijana. Vuoteen 321 eKr. mennessä Seleukos nimitettiin Babyloniassa satraapiksi (maaherraksi) Triparadeisoksen jaossa Perdikkaan kuoleman sekä diadokkien välisten lisäneuvottelujen jälkeen. Vuonna 316 eKr. Antigonos I Monofthalmos, toinen diadokki, pakotti Seleukoksen pakenemaan Babylonista Antigonosin kasvavan vallan vuoksi. Seleukos haki turvaa Egyptistä Ptolemaios I Soterin luota. Vuonna 312 eKr. Seleukos palasi Babyloniin Ptolemaioksen antaman pienen sotajoukon kanssa. Hän kukisti Antigonosin joukot ja valtasi Babylonin takaisin, mikä merkitsi hänen valtansa perustan syntyä. Tätä tapahtumaa pidetään usein Seleukidivaltakunnan perustamisena, ja vuotta 312 eKr. Seleukidisen ajanlaskun alkuna historiankirjoituksessa.

Nimi Seluecus on peräisin kreikasta ja juontuu sanan selas (σέλας) vartalosta, jonka merkitys on ”valo”, ”loiste” tai ”liekki”. Nimi viittaa kirkkauteen tai valaistukseen, mikä sopii merkittävälle hahmolle kuten Seleukos I Nikatorille, Seleukidien valtakunnan perustajalle, joka on esikuva isästä, joka oli ollut valonkantaja taivaassa.

“Maallisten hyötyjen ja kunnian saavuttamiseksi kirkko johdatettiin etsimään maan suurmiesten suosiota ja tukea; ja näin hylättyään Kristuksen se taivutettiin vannomaan uskollisuutta saatanan edustajalle — Rooman piispalle.” The Great Controversy, 50.

Antiokhos Magnus edustaa paavillisen vallan sijaistoimijaa, niin kuin paavi edustaa Saatanan sijaistoimijaa. Antiokhoksen symboliikka sallii erilaiset sijaisvallat, aivan kuten paavejakin on ollut monia. Reagan oli vuoden 1989 sijaistoimija, Ukraina tuli Yhdysvaltojen sijaistoimijaksi vuonna 2014, ja Trump on sijaistoimija Paniumin taistelussa. Reagan oli ensimmäinen, Trump on viimeinen, ja Zelenskyi on kapina niiden välissä.